

Viața de biserică

(1 Tesaloniceni 5:12-18)

Pentru studiul din săptămâna acesta, citește: 1 Tesaloniceni 5:12-28; Matei 5:43-48; Galateni 5:22; Filipeni 4:4; Ioan 15:4-6.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Nu disprețuiți prorociile. Ci cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun.” (1 Tesaloniceni 5:20,21)

Gândul central: Pavel le oferă tesalonicenilor, atât conducătorilor, cât și membrilor laici, câteva sfaturi spirituale foarte practice cu privire la relațiile dintre credincioși.

În încheierea epistolei sale, Pavel le dă tesalonicenilor șaptesprezece îndemnuri (1 Tesaloniceni 5:12-22) și scrie o ultimă rugăciune (vers. 23-27). Studiul din săptămâna aceasta se ocupă mai întâi de primele trei îndemnuri cu privire la atitudinea membrilor bisericii locale față de conducătorii ei (vers. 12,13) și apoi de următoarele șase îndemnuri referitoare la atitudinea conducătorilor bisericii locale față de membri.

Următoarele șapte versete (16-22) conțin opt sfaturi scurte. Ele pot fi împărțite în două categorii: trei sfaturi despre menținerea unei atitudini creștine pozitive (vers. 16-18) și cinci cu privire la atitudinea față de lumina nouă, venită sub forma profeției (vers. 19-22).

În rugăciunea de încheiere, Pavel reia tema principală a epistolei: credincioșii din Tesalonic și de pretutindeni să crească neîncetat în sfințire până la revenirea Domnului Isus Hristos, adică să se pregătească zilnic pentru acest eveniment. Acest adevăr este valabil și pentru noi!

Cele două versete de care se ocupă secțiunea de astăzi urmează după ultimul îndemn pe care l-am studiat săptămâna trecută: „De aceea mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții” (vers. 11). Lucrarea de încurajare este necesară în bisericile locale în procesul de formare a ucenicilor. Secțiunea de astăzi analizează modul în care ar trebui să răspundă ucenicii la eforturile conducătorilor și învățătorilor lor.

1. Citește 1 Tesaloniceni 5:12,13. Care este ideea de bază și cum ar trebui să o aplicăm în viața noastră? Cum putem colabora mai bine cu cei care ne „cârmuiesc în Domnul”? Cum îi putem susține și prețui?

În original, structura versetului 12 indică faptul că toate cele trei expresii din a doua jumătate a versetului se referă la conducătorii bisericii din Tesalonic. Pavel îi îndeamnă pe membri să îi „privească bine”, adică să le dea atenție, să îi respecte, să le recunoască autoritatea. Probabil că unii membri nu respectau autoritatea. Cuvântul *sfātuiesc* exprimă ideea de a instrui, a avertiza și chiar de a determina pe cineva să aibă o purtare cuviincioasă. Conducătorii bisericii trebuie deseori să dea dovadă de fermitate, lucru care nu este întotdeauna apreciat, dar Pavel le cere membrilor să-i prețuiască din cauza problemelor cu care aceștia se confruntă. Dorința sa este ca toți membrii bisericii să trăiască în pace unii cu alții.

Limbajul întrebuintat în aceste versete reflectă tehnicile antice de tratare a oamenilor. Marii cugetători din vremea lui Pavel știau că lucrul cu oamenii este dificil. Ei îi încurajau pe conducători să pună cu atenție diagnosticul stării persoanei cu probleme, să observe dacă era deschisă la schimbare sau nu, să aleagă timpul potrivit și să aplice remediu adecvat. Mai presus de orice, din partea conducătorilor se aștepta să se cerceteze pe ei înșiși înainte de a încerca să-i corecteze pe alții. Pavel adaugă câteva elemente la aceste sfaturi de bază. Pentru creștin, modelul de conducere este Dumnezeu, iar obiectivul conducătorilor bisericii este acela ca membrii să ducă o viață demnă de copiii ai lui Dumnezeu.

În unele culturi, oamenii au tendința de a manifesta neîncredere și de a contesta conducerea; în altele, oamenii o urmează orbește. Ce impact are asupra bisericii tale atitudinea față de autoritate din mediul în care trăiești?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Grupa să mediteze la importanța rolului pe care îl au conducătorii și membrii laici în viața și bunăstarea comunităților de credință.

La nivelul sentimentelor: Membrii grupei să-și dorească să facă din biserica lor un loc în care conducătorii și membrii să trăiască în armonie.

La nivel practic: Să aleagă să exercite o influență pozitivă asupra altora.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Nevoia de conducători buni și de urmași consacrați

A. Lucrarea lui Dumnezeu a prosperat întotdeauna sub îndrumarea conducătorilor spirituali buni. Ce calități vrea Dumnezeu să aibă conducătorii bisericii? Cu ce atitudine ar trebui să-și aducă la îndeplinire responsabilitățile? Compară 1 Timotei 3:1-7 și Tit 1:6-9 cu 1 Tesaloniceni 5:14.

B. Ce judecatori și împărați ai lui Israel poți da ca exemplu pentru a ilustra influența pozitivă sau negativă pe care o pot avea conducătorii asupra oamenilor pe care îi conduc?

C. Isus a spus: „Orice ... casă dezbinată împotriva ei însăși nu poate dăinui” (Matei 12:25). Ce pot face conducătorii și membrii laici pentru a promova unitatea bisericii?

II. Sentimente: Atitudine de apreciere

A. Ce sfaturi, încurajări și ajutor ai primit din partea bisericii? Cum te-ai simțit când ai fost ajutat?

III. Practic: Trăiește ceea ce crezi

A. Fiecare dintre noi exercită o influență, fie că este conducător, fie că este membru laic. Este biserica un loc mai bun datorită influenței tale?

B. Ce poți face pentru a-ți exprima respectul și prețuirea față de conducătorii bisericii locale?

Rezumat: Conducătorii și membrii laici ar trebui să-și îndeplinească îndatoririle cu o atitudine de respect și de dragoste unii față de alții și să lucreze împreună pentru progresul cauzei lui Dumnezeu.

În versetele 12 și 13, Pavel le dă membrilor câteva îndemnuri cu privire la modul în care ar trebui să se poarte cu conducătorii lor. În pasajul de astăzi (versetele 14 și 15), el își îndreaptă atenția spre conducători și spre modul în care ar trebui să se poarte ei cu oamenii aflați în grija lor.

2. Ce sfaturi le dă Pavel conducătorilor cu privire la modul în care ar trebui să se poarte cu membrii? Identifică principiile. Cum le putem aplica în viața noastră, indiferent de rolul pe care îl avem în biserică? Cum putem pune în practică aceste sfaturi la locul de muncă, acasă și oriunde ne-am afla? 1 Tesaloniceni 5:14,15; vezi și Matei 5:43-48.

Pavel i-a încurajat pe conducătorii din Tesalonic să îi mustre „pe cei ce trăiesc în neorânduială”, adică pe cei care nu-și câștigau singuri existența, care erau încăpățânați și dificil de strunit și care trebuiau disciplinați.

Pe de altă parte, Pavel îi îndeamnă pe conducători să îi îmbărbăteze pe cei deznădăjduiți, să îi sprijine pe cei slabi și să fie răbdători cu toți. Cei deznădăjduiți sunt oamenii care și-au pierdut speranța, care sunt neliniștiți și se îngrijorează de multe lucruri, dar ei sunt importanți înaintea lui Dumnezeu. De aceea conducătorii trebuie să îi încurajeze. Cei slabi sunt cei neputincioși din punct de vedere moral și spiritual. Ei sunt naivi, dau imediat înapoi în fața greutăților și se tem de necunoscut. Poate că sunt sinceri, dar le lipsesc cunoștințele și sunt apăsați de trecut. Ei au nevoie de ajutor.

Pavel îi îndrumă pe conducătorii bisericii să fie răbdători cu toți. Dacă primele trei sfaturi din versetul 14 se adresează unor situații specifice, răbdarea este adecvată în orice situație întâlnită în slujirea pastorală.

În versetul 15, Pavel se referă, probabil, tot la conducători. Când se întâmplă să fie atacați de cei care nu prețuiesc îndemnul lor, slujbașii bisericii pot fi tentați să își ia revanșa. Însă răzbunarea este o dovadă că nu sunt conduși de spiritul lui Hristos. În sinteză, pentru o bună conducere a bisericii este nevoie să urmărim binele altora.

Versetele 12-15 pornesc de la existența în biserică a mentorilor și a ucenicilor și subliniază importanța respectului și răbdării în relațiile dintre aceștia. Dar nu trebuie să uităm de 1 Tesaloniceni 5:11 („mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții”). Există situații când grija aceasta trebuie manifestată reciproc, când unii mentori au nevoie să fie încurajați.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Activitatea în cadrul bisericii lui Hristos trebuie să aibă la bază supunerea completă față de Dumnezeu și să se remarce prin exprimarea dragostei, a respectului și a sprijinului reciproc între conducători și membrii laici.

Un renumit expert în leadership afirmă că totul depinde de conducători. Poate că ideea aceasta pare exagerată, dar istoria ne dovedește că afirmația sa este adevărată. Fie că ne gândim la istoria regiilor lui Israel din Vechiul Testament, fie că ne gândim la exemplele din istoria mai recentă a lumii afacerilor și din viața conducătorilor lumii de astăzi, constatăm că liderii au un rol covârșitor în determinarea succesului sau al eșecului oamenilor și evenimentelor pe care le supervizează.

Pentru a evidenția rolul pe care îl poate avea un conducător evlavios în lume sau în biserică, meditează la următoarele calități ale conducătorilor de succes.

Conducătorul de succes este cel care:

– își folosește puterea spre bine la momentul potrivit și în modul cel mai potrivit;

– își asumă responsabilitatea pentru greșelile comise;

– este corect atât în lucrurile mari, cât și în lucrurile mici;

– îi motivează și îi inspiră pe alții;

– conduce prin exemplu;

– le dă întâietate altora;

– depășește obstacolele;

– rămâne integru;

– știe când să facă un compromis fără a compromite principiile;

– așază slujirea oamenilor înaintea progresului personal. – John Maxwell, *Developing the Leader Within You*, pag. IX, 201, 202

De discutat: Această listă cu diferite calități ale conducătorilor este impresionantă, dar, cel mai adesea, calitățile par să fie mai degrabă excepția decât regula. Ce trebuie să facă un conducător pentru a manifesta și/sau a-și dezvolta aceste deprinderi de conducere?

Potrivit cu versetele 12-15, creștinii trebuie să învețe să accepte critici constructive și să facă astfel de critici. Dar acest lucru nu poate avea loc dacă nu există relații apropiate. În concluzie, fiecare creștin trebuie să accepte să fie tras la răspundere de ceilalți și să fie dispus să îi tragă pe alții la răspundere. Membrii care se roagă se vor sfătui unii cu alții și se vor încuraja unii pe alții tot mai mult.

3. Care sunt cele trei lucruri care reprezintă voia lui Dumnezeu pentru fiecare credincios? Ce valoare are fiecare dintre ele? 1 Tesaloniceni 5:16-18; vezi și Galateni 5:22; Filipeni 4:4.

Glenn Coon, un predicator adventist îndrăgit, spunea că în Biblie porunca de a ne bucura este repetată de mai multe ori decât porunca de a păzi Sabatul. Și totuși rareori îi acordăm bucuriei importanța meritată. Viața plină de bucurie este plină de roada Duhului (Galateni 5:22; Filipeni 4:4). Bucuria inspirată de Duhul Sfânt este posibilă și în suferință (1 Tesaloniceni 1:6).

Pavel era în mod sigur un model de om al rugăciunii; el îi invită pe cititori să urmeze modelul său.

Mulțumirea este o altă atitudine creștină pozitivă pe care Pavel o manifesta (1 Tes. 1:2, 2 Tes. 1:3). Cauza depravării păgânilor era lipsa de recunoștință față de Dumnezeu (Rom. 1:21). Thomas Erskine afirmă: „În Noul Testament, religia înseamnă har, iar etica înseamnă recunoștință.” – Citat în F. F. Bruce, *Paul: Apostle of the Heart Set Free*, pag. 19

Este interesant de remarcat că termenii grecești „bucurați-vă” și „mulțumiți” provin din aceeași rădăcină. Secretul bucuriei creștine este spiritul neîntrerupt de recunoștință față de Dumnezeu. De aceea, să deschidem ochii și să vedem darurile lui Dumnezeu care sunt pretutindeni în jurul nostru. Problema este că uităm să Îi mulțumim pentru ele, fiindcă suntem atât de absorbiți de încercările și de luptele pe care le ducem. Dacă am cultiva o atitudine de recunoștință față de Dumnezeu, am fi mult mai aproape de El și viața noastră ar fi plină de bucurie.

Notează zece lucruri concrete pentru care ești recunoscător. Apoi mulțumește-I Domnului în rugăciune pentru ele. Observă schimbările care apar în atitudinea și în concepția ta despre viață. Exercițiul acesta îți va arăta cât de importantă este recunoștința în experiența ta cu Dumnezeu.

2. APROFUNDEAZĂ!

Comentariu biblic

I. Importanța și datoria conducătorilor bisericii

(Recitiți în cadrul grupei 1 Tesaloniceni 5:12-15.)

Este bine să ținem cont de faptul că biserica din Tesalonic avea o existență de numai câteva luni și că era alcătuită, în general, din creștini dintre neamuri în momentul în care Pavel le-a scris aceste sfaturi. Prin urmare, conducătorii numiți de apostol au avut, probabil, prea puțin timp pentru o instruire formală, iar apoi au fost împinși dintr-odată în centrul atenției (o situație neplăcută, fără îndoială). Cu toate că ei s-au străduit să suplinească vidul de autoritate lăsat de absența lui Pavel, era firesc ca nu toată lumea să fie mulțumită de noua situație. Una era să asculți de Pavel și cu totul altceva era să asculți de niște conducători a căror experiență în viața de credință era tot atât de fragedă ca și experiența celorlalți membri.

Dacă ne gândim la persecuția cu care s-au confruntat tesalonicenii după plecarea lui Pavel, nu ne este greu să ne dăm seama că liderii bisericii au făcut unele greșeli și că, probabil, unii membri nu le-au luat autoritatea prea în serios. Pe acest fundal, Pavel îi încurajează pe creștinii din Tesalonic să îi respecte pe conducătorii lor și să îi prețuiască pentru lucrarea pe care o fac (cap. 5:12).

În ce fel de activități erau implicați conducătorii din Tesalonic? Pavel nu ne dă foarte multe detalii, dar ne oferă câteva indicii utile. În primul rând, Pavel spune că aceia care „vă cârmuiesc” „se ostenesc între voi” (vers. 12). Cuvântul tradus cu „ostenesc” exprimă o muncă dificilă și o activitate epuizantă asociată cu munca manuală. Conducătorii din Tesalonic aveau mai mult ca sigur o meserie de bază și, în plus, se ocupau și de biserică, iar la sfârșitul unei zile de lucru erau epuizați fizic. Totuși partea cea mai dificilă a slujirii este surmenajul spiritual, mintal și emoțional care vine din purtarea poverilor, a îngrijorărilor și a nevoilor oamenilor.

Un alt aspect al lucrării conducătorilor bisericii este sarcina de a-i mostra pe oameni. Mustrarea se referă la datoria de a atrage atenția când apare un comportament greșit și a arăta consecințele comportamentului respectiv. Misiunea de a mustra nu este niciodată ușoară, dar e important de remarcat că termenul utilizat de Pavel nu are sensul de ceartă aspră, în urma căreia persoana rămâne cu un gust amar și se simte umilită. Scopul mustrării nu este să rănească, ci să vindece.

4. Ce sfaturi ne dă Pavel în 1 Tesaloniceni 5:19-22? Cum putem aplica practic aceste sfaturi? Ce lucruri rele trebuie să evităm?

În versetele 12-15, Pavel a sfătuit biserica. În versetele 19-22, el amintește despre o altă formă de sfătuire: darul profeției. Cele două negații cu care începe pasajul acesta subliniază nevoia tesalonicenilor de a pune capăt unor obiceiuri greșite, adânc înrădăcinate.

Nu știm cu exactitate la ce problemă face Pavel referire aici, dar se pare că el îi îndeamnă pe credincioși să fie mereu dispuși să primească o lumină mai mare și, totodată, să o verifice ca să se convingă dacă este într-adevăr lumină (2 Corinteni 11:14).

Există mai multe metode de a discreditat Spiritul Profetic. Una dintre ele este aceea de a „stinge” sau a „înăbuși” Duhul prin ignorarea sau manifestarea opoziției față de lucrarea unui profet adevărat. Observă câtă împotrivire există chiar și printre noi față de darul profeției pe care l-am primit prin viața și slujirea lui Ellen White.

O a doua metodă de discreditare a darului profeției este să acceptăm ceea ce se spune, dar să interpretăm greșit învățăturile sau să le aplicăm greșit. Putem să primim mesajul profetic cu mintea deschisă, dar să îl aplicăm în mod necorespunzător la situația în care ne aflăm. Noi, adventiștii, trebuie să fim foarte atenți în această privință. Am primit un dar minunat și nu trebuie să îl discredităm prin utilizarea lui greșită.

O a treia metodă de discreditare a darului profeției este aceea de a le acorda autoritate profetică unor persoane sau unor scrieri care nu au primit darul profetic de la Dumnezeu. Biserica trebuie să fie mereu vigilentă, verificând totul pentru a vedea dacă mesajul profetic zidește biserica.

Ce influență a avut asupra vieții tale lucrarea profetică a lui Ellen White? Pregătește-te să prezinți răspunsul la această întrebare în cadrul Școlii de Sabat.

Responsabilitatea de a purta de grijă bisericii locale le revine conducătorilor bisericii, dar Pavel subliniază clar că sarcina slujirii nu le revine doar lor. Cu toții suntem chemați să avem grijă unii de alții, fie muștrându-i pe cei greșiți, fie încurajându-i pe cei decepționați, fie prin susținerea celor care sunt slabi din punct de vedere spiritual (Romani 14:1,2; 1 Corinteni 8:10,11). În toate situațiile este important să ne amintim să fim răbdători (Romani 15:1, 1 Corinteni 13:4) cu cei cărora le slujim.

De discutat: Pavel afirmă că slujirea este o sarcină care le revine atât corpului pastoral, cât și membrilor laici. De ce este important să nu facem din slujire o sarcină care îi revine exclusiv corpului pastoral?

II. Cuvinte de final

(Recitiți în cadrul grupei 1 Tesaloniceni 5:23,24.)

Îndrumările date de Pavel conducătorilor și membrilor laici ne arată clar că modul de viață pe care Dumnezeu îl așteaptă de la copiii Săi nu se produce în mod automat odată cu venirea noastră la Domnul Isus. Este nevoie să ne predăm zilnic viața lui Dumnezeu și să luăm în fiecare clipă decizia de a pune nevoile altora înaintea nevoilor noastre. Dar mai există un lucru: Pavel spune că noi toți avem nevoie de învățură creștină și de conducere. Pregătirea pentru Împărăția lui Dumnezeu nu este o activitate pe care fiecare o face singur, izolat de ceilalți membri; este nevoie și de dragostea, de grija și de sprijinul familiei bisericii.

După toate învățăturile pe care li le-a dat tesalonicenilor despre cum să ducă o viață care să-I fie plăcută lui Dumnezeu (cap. 4:1), Pavel le amintește că, în definitiv, numai Dumnezeu poate realiza o astfel de schimbare în viețile lor. Ei nu pot face aceste schimbări prin propriile eforturi. Puterea necesară pentru a duce o viață evlavioasă este la El și numai la El (cap. 3:13). El va îndeplini lucrarea aceasta în viața noastră dacă Îi vom permite.

De discutat: Când vorbesc despre cum putem trăi o viață creștină, oamenii dau de obicei două sfaturi: uită trecutul și invită-L pe Dumnezeu în viața ta. Cât de adevărate sunt aceste cuvinte? Ce aspect este omis?

3. APLICĂ!

Întrebări pentru meditație

1. Pavel le încredințează atât conducătorilor bisericii, cât și membrilor sarcina de a muștra. Ce principii de muștrare a greșelilor comise în biserică putem desprinde din învățătura lui Isus din Matei 18:15-20 și din cazul descris de Pavel în 1 Corinteni 5:1-5?

5. Ce înseamnă expresiile „să vă sfințească ... pe deplin” și „să fie păzite întregi, fără prihană, la venirea Domnului”? Nu ar trebui să avem parte de lucrurile acestea chiar acum? 1 Tesaloniceni 5:23,24

În pasajul de astăzi, Pavel se întoarce la limbajul rugăciunii. Stilul din acest pasaj este asemănător cu cel folosit în 1 Tesaloniceni 3:11-13. Chiar și tema principală este asemănătoare: să fim găsiți fără prihană în sfințenie la revenirea lui Isus. Aici, Pavel face tranziția de la ceea ce trebuie să facă omul (vers. 12-22) la ceea ce face Dumnezeu în noi (sfințirea) și pentru noi (a doua venire a lui Isus).

Opiniile cu privire la ceea ce ne spune textul acesta despre natura omului și despre caracterul pe care se poate aștepta să îl aibă la revenirea lui Isus sunt împărțite. Vom semna în cele ce urmează câteva idei clare pe care le putem desprinde din acest pasaj.

Pavel afirmă că lucrarea pe care Dumnezeu o realizează în cei credincioși trebuie să cuprindă toate dimensiunile ființei noastre. Fiecare aspect al vieții credinciosului trebuie să fie supus sfințirii pe măsură ce se apropie revenirea lui Isus. Când spune „duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru”, Pavel nu prezintă diferitele componente ale ființei umane din perspectivă științifică (în gândirea biblică, mintea și trupul sunt un tot unitar și nu părți care există separat). Dorința sa este să arate că fiecare parte a ființei noastre trebuie supusă lui Dumnezeu. Este necesar ca Dumnezeu să ia pe deplin în stăpânire gândurile, sentimentele și acțiunile noastre.

Rugăciunea lui Pavel acoperă toată perioada de timp dintre vremea sa și a doua venire a Domnului Hristos. Credincioșii vor fi păziți sau păstrați fără prihană până la venirea Domnului. Apostolul se roagă ca ei să rămână complet consacrați lui Dumnezeu până la sfârșit. Din epistola aceasta înțelegem că, deși erau departe de a fi desăvârșiți, tesalonicenii trebuiau să păstreze până la venirea lui Isus lucrurile bune pe care le aveau. De aceea, mai presus de toate, Pavel se roagă ca ei să crească mereu în har prin relația cu Domnul Isus. (Vezi și Ioan 15:4-6.)

Ce poți face pentru a te pregăti zilnic pentru revenirea Domnului?

2. Pavel își încheie epistola cu câteva îndrumări relevante pentru nevoile bisericii. Compară Filipeni 4:1-9 și Coloseni 4:2-18 cu 1 Tesaloniceni 5:12-22. Ce sfaturi comune se regăsesc în toate aceste pasaje? De ce crezi că a dat sfaturi asemănătoare?

3. Deși tesalonicenii erau persecutați pentru credința lor, Pavel îi îndeamnă să Îi mulțumească lui Dumnezeu pentru toate lucrurile (1 Tesaloniceni 5:18). Ce crezi că vrea să spună el aici? Ce motive aveau să fie mulțumiți?

Întrebări aplicative

1. Cum le putem arăta conducătorilor bisericii respect și prețuire în cazul unor disensiuni? Dar în cazul unei greșeli?

2. Pavel spune că noi, creștinii, trebuie să fim răbdători și buni cu toți oamenii. Te percep ceilalți oameni ca fiind răbdător și bun cu ei? Dacă nu, ce poți face pentru a le schimba percepția despre tine?

3. Ce anume din 1 Tesaloniceni ți-a fost de cel mai mare folos pentru viața spirituală?

4. ILUSTREAZĂ!

Oamenii învață cel mai bine atunci când au un model sau un exemplu de urmat. Activitatea de mai jos îi va ajuta pe membrii grupei tale să exemplifice calitățile conducătorilor enumerate la secțiunea MOTIVEAZĂ!

Activitate: Împarte grupa în echipe de cel mult cinci persoane. Numerotează cele zece calități ale conducătorilor care apar la secțiunea MOTIVEAZĂ! și oferă-i fiecărui membru câte o astfel de listă. Cere-le echipelor să scrie în dreptul fiecărei calități din listă numele a cel puțin o persoană care are acea calitate. La final, invită echipele să prezinte numele notate în lista lor.

În încheiere, încurajează-i pe membrii grupei tale să ia fiecare lista acasă și să o lipească pe frigider sau într-un alt loc la vedere. Îndeamnă-i să o recitească în fiecare zi a săptămânii următoare și să se străduiască să dea dovadă de fiecare dintre calitățile enumerate acolo.

„[În copilărie] Isus a pus tact și voie bună în lucrarea Sa. Se cere multă răbdare și spiritualitate pentru a aduce religia Bibliei în viața de familie și în atelier, pentru a suporta presiunea treburilor pământești și, totodată, a urmări numai slava lui Dumnezeu. În această privință, Hristos a fost un ajutor. El n-a fost niciodată atât de plin de grijile lumești, încât să nu aibă timp sau preocupare pentru lucrurile cerești. Deseori, Își exprima bucuria inimii cântând psalmi și melodii cerești. Deseori, locuitorii din Nazaret Îi auzeau vocea înălțându-se în laude și mulțumiri către Dumnezeu. El avea comuniune cu Cerul prin cântec; iar când tovarășii Săi se plângeau de oboseala muncii, erau înviorați de sublimele melodii ieșite de pe buzele Sale. Imnurile Sale de laudă păreau a-i izgoni pe îngerii cei răi și, asemenea tămâii, păreau a umple locul cu mireasmă. Mintească ascultătorilor Săi era purtată din exilul ei pământesc către căminul ceresc.” – Ellen G. White, *Hristos Lumina lumii*, pag. 73

„Nimic nu tinde să favorizeze sănătatea sufletului și a trupului în mai mare măsură decât spiritul de recunoștință și de laudă. Este o datorie clară aceea de a ne împotrivi melancoliei, gândurilor și sentimentelor de nemulțumire – o datorie tot atât de mare ca aceea de a ne ruga.” – Idem, *Divina vindecare*, pag. 251

Întrebări pentru discuție

1. Prezentați răspunsurile la întrebarea finală de miercuri. Priviți problema din două perspective: cea a impactului lui Ellen White asupra bisericii în ansamblu și cea a impactului lucrării ei asupra vieții personale.
2. Societatea în care trăim ne încurajează la lipsă de respect sau la un respect exagerat față de autoritate? Cum ne putem feri de aceste extreme?
3. Ce poate face biserica pentru a fi mai eficientă în a-i ajuta pe noii credincioși să-și dezvolte caracterul? Ce fel de instruire este necesară în domeniul conducerii spirituale?

Rezumat: Pasajul studiat se concentrează asupra calității vieții spirituale a bisericii. Credincioșii trebuie să se sfătuiască unii cu alții, să fie bucuroși și mulțumiți, să fie deschiși la adevărurile noi, în special la adevărul profetic, dar trebuie să fie atenți și precauți în evaluarea noilor idei. Mai presus de toate, Pavel le recomandă să se supună complet lui Dumnezeu în toate aspectele vieții personale, ținta lor fiind doar slava Domnului Isus.

Lumină în întuneric (1)

Butan este o mică țară muntoasă, situată pe pantele sudice ale munților Himalaya, învecinată la nord-est cu India. Ea a fost izolată de restul lumii mai mult generații la rând. Aproape întreaga populație este budistă și hindusă. Creștinii sunt foarte puțini la număr. Totuși Dumnezeu deschide inimile oamenilor și îi conduce la Isus pe cei care Îl caută.

Tepa era un călugăr din Butan, nemulțumit cu religia lui. Când a aflat despre Isus, a devenit creștin. Părinții l-au dezmoștenit și i-au interzis să mai intre în sat. El a plecat din Butan și s-a stabilit în Nepal, fiind primul adventist butanez din lume.

Fiul lui, Praveen, a devenit profesor într-o școală aflată în apropiere de granița cu India, unde învățau mulți elevi din Butan. S-a împrietenit cu ei și, pe ascuns, le vorbea din Biblie pe înțelesul lor. Unii l-au primit cu bucurie pe Isus ca Mântuitor. În vacanțe, Praveen i-a vizitat pe părinții elevilor lui și pe unii și i-a făcut prieteni apropiați.

Într-o zi, Praveen privea pierdut spre munții Himalaya și se întreba cum ar putea să le vorbească celor din țara sa despre Isus. Exact în clipa aceea, a venit la el un om care i-a spus că e adventist. A stat de vorbă cu el despre Biblie, despre Ellen G. White și despre cartea *Tragedia veacurilor*. Atunci i-a venit ideea de a tipări cartea *Tragedia veacurilor* și de a le-o oferi butanezilor care locuiau la granița dintre India și Butan. Câteva persoane s-au oferit să-l sponsorizeze.

Cartea a stârnit un mare interes. Câțiva călugări și chiar câțiva creștini s-au alarmat și au amenințat că vor pune cartea sub interdicție. Conducătorii creștini ai altor religii au denunțat-o și i-au îndemnat pe enoriașii lor să o ardă. Dar unii au fost curioși să afle ce conținea această carte atât de controversată. Și-au procurat-o și au început să o citească. Ca urmare, cartea a fost retipărită.

Praveen s-a împrietenit cu doi călugări. După câteva luni, le-a vorbit despre Isus și le-a oferit câte o carte *Tragedia veacurilor* și un Nou Testament. Ei au început să le citească pe ascuns și au cerut câteva cărți în plus pe care să le ducă în țară.

Elevii butanezi ai lui Praveen iau cu ei cartea *Tragedia veacurilor* atunci când se întorc acasă. Apoi le-o oferă rudelor și prietenilor și, în acest mod, adevărurile lui Dumnezeu au intrat în Butan.

(Se va continua săptămâna viitoare.)

Autorul acestui articol este evanghelist în zona graniței dintre Butan și India.

IULIE

1. D. Geneza 50:20
2. L. Evrei 11:27
3. M. Iosua 1:9
4. M. Daniel 1:8
5. J. 1 Samuel 16:7
6. V. Estera 4:16
a. s. B. 21:01; CT. 20:53; IS. 21:08; MS. 21:16; SM. 21:17; DJ. 21:13; AR. 21:28
7. S. Ioan 13:23
a. s. B. 21:00; CT. 20:52; IS. 21:08; MS. 21:16; SM. 21:16; DJ. 21:12; AR. 21:28
8. D. Galateni 1:15,16
9. L. Luca 2:19
10. M. Apocalipsa 4:11
11. M. Isaia 66:23
12. J. Iosua 14:12
13. V. 1 Corinteni 16:13
a. s. B. 20:57; CT. 20:49; IS. 21:04; MS. 21:13; SM. 21:13; DJ. 21:09; AR. 21:25
14. S. Isaia 28:21
a. s. B. 20:57; CT. 20:49; IS. 21:04; MS. 21:12; SM. 21:13; DJ. 21:09; AR. 21:24
15. D. Deuteronomul 30:19
16. L. Luca 6:27
17. M. Matei 16:18
18. M. Ieremia 25:32
19. J. Matei 15:8
20. V. 2 Timotei 4:3
a. s. B. 20:52; CT. 20:44; IS. 20:58; MS. 20:07; SM. 21:08; DJ. 21:04; AR. 21:19
21. S. 1 Timotei 2:15
a. s. B. 20:51; CT. 20:43; IS. 20:57; MS. 21:06; SM. 21:09; DJ. 21:03; AR. 21:18
22. D. Matei 14:31
23. L. Apocalipsa 3,20
24. M. Romani 8:32
25. M. Ioan 15:5
26. J. 1 Tesalonicieni 4:17
27. V. Iacov 1:2,3
a. s. B. 20:45; CT. 20:37; IS. 20:51; MS. 20:59; SM. 21:01; DJ. 20:57; AR. 21:11
28. S. Proverbele 13:10
a. s. B. 20:44; CT. 20:36; IS. 20:49; MS. 20:58; SM. 21:00; DJ. 20:56; AR. 21:10
29. D. Psalmii 130:3
30. L. Isaia 12:2
31. M. Geneza 2:1

AUGUST

1. M. Ioan 19:30
2. J. Apocalipsa 21:6
3. V. Romani 8:1
a. s. B. 20:37; CT. 20:29; IS. 20:41; MS. 20:50; SM. 20:53; DJ. 20:49; AR. 21:02
4. S. 1 Ioan 3:2
a. s. B. 20:36; CT. 20:28; IS. 20:40; MS. 20:49; SM. 20:52; DJ. 20:48; AR. 21:01
5. D. Luca 17:5
6. L. Apocalipsa 3:11
7. M. Marcu 4:39
8. M. Matei 7:24
9. J. Iacov 1:21
10. V. Efeseni 1:16
a. s. B. 20:27; CT. 20:19; IS. 20:31; MS. 20:40; SM. 20:43; DJ. 20:39; AR. 20:52
11. S. Isaia 63:9
a. s. B. 20:26; CT. 20:18; IS. 20:29; MS. 20:39; SM. 20:42; DJ. 20:38; AR. 20:51
12. D. Psalmii 16:11
13. L. Filipeni 1:6
14. M. Faptele 20:35
15. M. 1 Ioan 4:18
16. J. Matei 19:26
17. V. Matei 26:39
a. s. B. 20:17; CT. 20:09; IS. 20:19; MS. 20:29; SM. 20:33; DJ. 20:29; AR. 20:41
18. S. Psalmii 31:23
a. s. B. 20:15; CT. 20:07; IS. 20:17; MS. 20:27; SM. 20:31; DJ. 20:27; AR. 20:39
19. D. Psalmii 30:5
20. L. Fapte 1:9
21. M. Isaia 43:4
22. M. Galateni 2:20
23. J. Psalmii 147:4
24. V. Matei 18:21
a. s. B. 20:05; CT. 19:57; IS. 20:07; MS. 20:17; SM. 20:21; DJ. 20:17; AR. 20:29
25. S. Matei 26:67
a. s. B. 20:04; CT. 19:56; IS. 20:05; MS. 20:15; SM. 20:20; DJ. 20:16; AR. 20:27
26. D. Matei 27:54
27. L. Matei 14:31
28. M. Matei 17:8
29. M. Iacov 4:6
30. J. 1 Corinteni 13:8
31. V. Psalmii 91:4
a. s. B. 19:53; CT. 19:45; IS. 19:53; MS. 20:04; SM. 20:09; DJ. 20:05; AR. 20:16

SEPTEMBRIE

1. S. Psalmii 145:5,6
a. s. B. 19:52; CT. 19:44; IS. 19:51; MS. 20:02; SM. 20:08; DJ. 20:04; AR. 20:14
2. D. Romani 8:25
3. L. Romani 12:1
4. M. 1 Împărați 18:21
5. M. Ioan 8:44
6. J. 2 Împărați 4:40
7. V. Exodul 15:2
a. s. B. 19:41; CT. 19:33; IS. 19:40; MS. 19:51; SM. 19:57; DJ. 19:53; AR. 20:03
8. S. Psalmii 90:2
a. s. B. 19:39; CT. 19:31; IS. 19:38; MS. 19:49; SM. 19:55; DJ. 19:51; AR. 20:01
9. D. Maleahi 3:2
10. L. Ioan 7:37
11. M. Cânt. Cânt. 7:10
12. M. Psalmii 34:18
13. J. 1 Corinteni 16:13
14. V. Matei 6:26
a. s. B. 19:28; CT. 19:20; IS. 19:26; MS. 19:37; SM. 19:44; DJ. 19:40; AR. 19:49
15. S. Psalmii 103:13
a. s. B. 19:26; CT. 19:18; IS. 19:24; MS. 19:35; SM. 19:42; DJ. 19:38; AR. 19:47
16. D. Galateni 2:20
17. L. Ioan 1:9
18. M. Apocalipsa 12:11
19. M. Ioan 14:6
20. J. 1 Ioan 4:
21. V. Exodul 20:8
a. s. B. 19:15; CT. 19:07; IS. 19:11; MS. 19:23; SM. 19:31; DJ. 19:27; AR. 19:35
22. S. Apocalipsa 1:17
a. s. B. 19:13; CT. 19:05; IS. 19:09; MS. 19:21; SM. 19:29; DJ. 19:25; AR. 19:33
23. D. Apocalipsa 1:19
24. L. Apocalipsa 2:14
25. M. Apocalipsa 2:10
26. M. Apocalipsa 2:11
27. J. Matei 5:16
28. V. Apocalipsa 2:16
a. s. B. 19:02; CT. 18:54; IS. 18:57; MS. 19:10; SM. 19:18; DJ. 19:14; AR. 19:22
29. S. Apocalipsa 2:12
a. s. B. 19:00; CT. 18:52; IS. 18:55; MS. 19:08; SM. 19:16; DJ. 19:12; AR. 19:20
30. D. Apocalipsa 2:17